

Vraník bez odznaků

Ryzák s vločkou

Bělouš (šiml)

Strakáč

Isabela s lysinou

Hnědák

Stavba těla a chování koní

Co znamená pojem exteriér koně?

Při posuzování koní znalci hodnotí jejich exteriér. Tímto pojmem označují vnější vzhled, tedy stavbu těla koně. Posuzování koní je důležité například při výběru rodičovských párů. Hřebec nebo klisna s exteriérovými vadami nemohou být do chovu zařazeni.

Měřicí lať, přiložená v kohoutku, udává kohoutkovou výšku koně. Při hodnocení koně sledují zkušené cho-

vatelé nebo kupci především určité tělesné proporce – znaky. Podle nich dokáže znalec určit předpoklady výkonových schopností koně. Dobrý jezdecký kůň musí mít mimo jiné pěknou, ale nepřiliš velkou hlavu, dlouhý, ohnutý krk, výrazný kohoutek, lehce skloněnou záď a rovné nohy s pevnými kopyty.

Některé části těla koně mají svůj vlastní název, například ohon, nozdry, kštice, hřiva, záď, kohoutek apod.

Velký kůň má kohoutkovou výšku nad 148 cm.

BÍLE NAROZENÍ

Ke koním, kteří se rodí bílí, patří albíni a bílé isabely. Velmi vzácní a málo odolní albíni mají čistě bílou srst, červené oči, růžovou kůži (ostatní koně ji mají tmavou) a světlá kopyta. Bílé isabely poznáme podle jejich většinou modrých nebo žlutohnědých očí, růžové kůže a krémové srsti. Dříve byli tito koně zvláště oblíbení u šlechty, která jim často dávala v chovu přednost před ostatními plemeny. Slavný byl poslední chov čistokrevných bílých isabel v hřebčíně Herrenhausen u Hannoveru na konci 19. století.

Rodí se bělouš bílý?

Divocí koně byli zbarveni podle prostředí, ve kterém žili. Většinou byli žlutohnědí až šedí. Barevné variace, s nimiž se můžeme setkat dnes, jsou výsledkem záměrného šlechtění koně člověkem. Podle barvy srsti rozeznáváme vraníky, hnědáky, ryzáky, plaváky, isabely, strakáče a bělouše (šimly). Mnoho koní je možné rozeznat podle tzv. odznaků. Jsou to místa tvořená bílou srstí na hlavě (např. kvítek, hvězda, lysina) a na nohách. Tyto odznaky jsou vrozené a s věkem se nemění. Výjimku tvoří bělouši. Ti jsou buď vybělující, nebo nevybělující. Vybělující bělouši se rodí černí nebo tmavě hnědí a během dospívání jejich srst zbledá. Nevybělující bělouši (např. červený bělouš, strakoš apod.) mají většinou srst po celém těle tvořenou promísenými bílými a barevnými chlupy, přičemž bílé převažují.

Ani koně jiných barev nemusejí mít vždy stejnou barvu srsti, neboť ta se při línání na jaře (přechod na řídkší letní srst) a na podzim (přechod na hustší zimní srst) může měnit. Např. někteří vraníci mívají v zimě, kdy je jejich srst delší, slabý nádech do hněda, v létě jsou sytě černí.

Dědičnost barev je u koní řízena pevnými pravidly. Platí, že bělouš má vždy alespoň jednoho z rodičů bělouše. Dvěma běloušům se však může narodit i potomek jiné barvy. Potomkem dvou ryzáků je ale vždy ryzák.

Charakter koní velmi ovlivnil jejich

Jaký je život koní ve stádě?

původní životní prostor – rozsáhlé stepi. Zvířata, která musela stále utíkat před svými nepřáteli, se stala velmi ostražitými a pohyblivými. Jistotu jim dával život ve stádě. Toto společenství bylo vedeno nejsilnějším hřebcem, jenž o své místo

Poník má kohoutkovou výšku do 130 cm.

Malý kůň – poník má kohoutkovou výšku od 130 do 148 cm.

Měření kohoutkové výšky hůlkovou mírou

